

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415201203
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4415201203.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre vo veci starostlivosti súdu o maloletého J. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matka S. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., U. 1, zastúpená Mgr. Martou Magyarovou, advokátkou so sídlom Palárikovo, Janka Kráľa 4 a otec L. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. G. XXX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o. so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 12. marca 2015 č. k.12P/6/2015-85, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zákazu styku p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa predbežným opatrením zakázal styk otca s maloletým J. W., nar. XX. XX. XXXX až do rozhodnutia vo veci samej. Ďalším výrokom spojil na spoločné konanie vec vedenú pod sp. zn. 12P/6/2015 s vecou vedenou pod sp. zn. 7P/30/2015, ktoré budú naďalej vedené pod sp. zn. 12P/6/2015. V časti spojenia veci na spoločné konanie rozhodnutie odôvodnil poukazom na návrhy rodičov maloletého dieťaťa a ustanovením § 112 ods. 1 OSP, ako aj poukazom na pravidlo 8 Rozvrhu práce Okresného súdu Nové Zámky na rok 2015. Rozhodnutie v časti týkajúcej sa zákazu styku odôvodnil ustanoveniami § 102 ods. 1 OSP a § 75 ods. 1, 2, 8, § 76 ods. 1 OSP. Napriek tej skutočnosti, že rodičia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému J. dňa 10. 09. 2014 uzavreli rodičovskú dohodu v rozvodovom konaní, od ktorého času ku dňu podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia uplynula doba len štyroch mesiacov, ako aj vzhľadom na nové a skutočne závažné tvrdenia zo strany matky, ku ktorým malo dôjsť v mesiacoch november a december 2014, bol súd prvého stupňa toho názoru, že je tu osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Aj keď z oznámenia polície mal za preukázané, že doposiaľ podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku nebolo vznesené obvinenie voči konkrétnej osobe, bolo nepochybné, že vyšetrovanie v trestnej veci ČVS: ORP 18/1- VYS-NZ-2014 pokračuje. Okrem toho mal preukázané, že matka, ktorá bola vypočutá v tejto trestnej veci dňa 18. 12. 2014 a následne 19. 01. 2015, napriek poučeniu podľa § 345 a § 346 Trestného zákona o následkoch krivého obvinenia, ako aj krivej výpovede, popísala na polícii v zásade tie isté skutočnosti, ktoré popisovala v podanom návrhu a ku ktorým malo dôjsť po poslednej úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Na tieto skutočnosti súd prvého stupňa v rámci rozhodovania o navrhovanom predbežnom opatrení nemohol neprihliadnuť, aj keď sa v tomto štádiu konania mohli zdať niektoré kroky matky maloletého dieťaťa nelogické (napr. v tom, z akého dôvodu pristúpila k uzavretiu rodičovskej dohody o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, keď už v základnom konaní namietala a bola presvedčená o týraní, či sexuálnom zneužívaní maloletého J., ďalej, z akého dôvodu umožňovala styk otca s dieťaťom, pokiaľ bola presvedčená o pravdivosti tvrdenia dieťaťa, že otec voči nemu konal tak, ako to uvádzala v návrhu, t.j. skutočnosti z novembra a decembra 2014). Napriek uvedenému mal za to, že v záujme ochrany dieťaťa je nevyhnutné až do objasnenia všetkých vyššie uvedených skutočností zakázať jeho styk s otcom s tým, že až po vykonanom dokazovaní bude možné ustáliť, či

návrh matky na navrhovaný zákaz styku je neopodstatnený, prípadne, či je daná potreba na zúženie alebo rozšírenie styku otca s dieťaťom, prípadne, či je opodstatnená navrhovaná zmena zverenia. V tomto štádiu konania bol súd prvého stupňa zatiaľ toho názoru, že nakoľko vzťahy medzi rodičmi sú zlé, vzájomne spolu nekomunikujú, podávajú voči sebe trestné oznámenia, preto neprichádzala do úvahy ani možnosť predbežným opatrením zmeniť úpravu styku otca s maloletým dieťaťom tak, aby sa uskutočňoval v prítomnosti matky. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, že predbežným opatrením zakázal styk otca s maloletým dieťaťom.

Proti tomuto uzneseniu v časti zákazu styku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, nesúhlasiac s ním, nakoľko sa nikdy nedopustil konaní, ktoré sú v uznesení popisované. Matkine tvrdenia hodnotil za nezakladajúce sa na skutočnosti, mal za to, že neboli pravdivé, ale vymyslené. Okrem toho dodal, že zo strany matky nejde o uvádzanie takýchto nepravdivých tvrdení prvýkrát, ale klamlivé a navyše vymyslené tvrdenia uvádzala aj v konaní o rozvode manželstva. Uvedené konanie hodnotil ako snahu silou mocou mu zabrániť v styku s maloletým dieťaťom a ublížiť mu, pričom neváhala využiť na to akékoľvek prostriedky, dokonca aj samotného maloletého J.. Dodal, že matka si však neuvedomuje, že ubližuje iba maloletému dieťaťu a že toto jej konanie môže zanechať na jeho psychickom stave trvalé následky. Okrem toho nepovažoval za mysliteľné, aby bolo matke dovolené zneužívať maloletého syna na to, aby ho potrestala a pomstila sa takýmito výmyslami. Navyiac, situácie, ktoré matka opisovala, sú ako vystrihnuté z nejakých filmov a maloletý J. musel niekde tieto filmy vidieť, aby vedel uvedené situácie opísať, pričom poprel, že by ich videl u neho, pretože on si dáva veľký pozor na to, čo u neho v televízii pozerá. Odmietol obvinenia matky, že by sa k maloletému dieťaťu správal tak, ako je to opísané v návrhu, ako ani si nevedel predstaviť také situácie, a nie ešte, aby ich praktizoval na maloletom dieťati. Opätovne zdôraznil, že matka používa maloletého J. ako nástroj, ktorým sa mu chce pomstiť a potrestať ho za nevydarené manželstvo, ako aj úmyselne nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a porušovala jeho práva tým, že mu opakovane bránila v styku s maloletým synom. O tom, že sa matka snaží silou mocou a za akúkoľvek cenu dosiahnuť zákaz styku s maloletým dieťaťom, podľa neho svedčil aj veľký počet psychológov, ktorých s maloletým dieťaťom navštívila. Okrem toho mal za to, že o povahe navrhovateľky a jej zlomyseľnej osobnosti svedčí aj znalecký posudok č. 15/2013 znalca doc. PhDr. Ivana Szaba, CSc. zo dňa 21. 12. 2013, vypracovaný v rámci rozvodového konania. Zároveň poukázal aj na správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky a považoval za evidentné, že správanie maloletého dieťaťa voči otcovi je pozitívne a v poriadku, avšak až do času príchodu matky. Navyiac namietal, že matka mu nedáva lieky, ktoré má maloletý J. predpísané, čo podľa jeho názoru bolo úmyselné konanie matky, aby sa zdravotný stav maloletého dieťaťa zhoršil a aby to následne mohla dať za vinu jemu. V ďalšej časti odvolania vytkol súdu prvého stupňa neoboznámenie sa so znaleckým posudkom z odvetvia psychológie z trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Nové Zámky ČVS: ORP-18/1-VYS-NZ-2014, ako aj skutočnosť, že neupravil styk s maloletým dieťaťom tak, aby prebiehal za prítomnosti kolíznej opatrovníčky. Bol toho názoru, že došlo k porušeniu jeho práv, ako aj mal dôvodnú obavu o psychický vývoj a vývin maloletého dieťaťa, a preto navrhol aj zmenu zverenia maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti. V snahe preukázať svoju pravdu sa zúčastnil aj vyšetrenia na tzv. detektore lži s výsledkom, že nebola zistená lož. Okrem toho navrhol, aby si súd vyžiadal vyšetrovací spis a znalecký posudok, ako aj pripojil rozvodový spis a z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, resp. aby v zmysle § 220 OSP zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh zamietne.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, zastávajúc názor, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní prihliadal v záujme ochrany dieťaťa na to, že je v jeho záujme nevyhnutné styk s otcom zakázať a to s poukazom na prebiehajúce vyšetrovanie v trestnej veci podozrenia z týrania blízkej a zverenej osoby ČVS: ORP-18/1-VYS-NZ-2014. V predmetnej trestnej veci bolo nariadené znalecké dokazovanie a do konania bol pribratý znalec pre odbor psychológia na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý zatiaľ nebol doručený. Súd prvého stupňa v tomto štádiu konania neupravil styk otca s maloletým dieťaťom za prítomnosti matky, nakoľko vzťahy medzi rodičmi sú zlé, rodičia spolu nekomunikujú, podávajú voči sebe trestné oznámenia. Otec dieťaťa predložil správu z polygrafického vyšetrenia na detektore lži, ktorého sa zúčastnil dňa 13. 03. 2015 s výsledkom, že nebola zistená lož, avšak v súčasnej dobe prebieha ďalšie vyšetrovanie v trestnej veci podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby ČVS: ORP-257/1-VYŠ-NZ-2015 a až po vykonaní dokazovaní bude možné ustáliť, či je návrh matky na navrhovaný zákaz styku neopodstatnený, resp. či je daná potreba na zúženie alebo rozšírenie styku otca s dieťaťom, prípadne či je opodstatnená zmena zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca. S poukazom na uvedené navrhol

odvolaciemu súdu rozhodnúť s prihliadnutím na uvedené skutočnosti, ako aj znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný ako dôkazný prostriedok a dokazovanie v uvedených trestných veciach, ktoré boli v štádiu vyšetrovania.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že tvrdenia otca považuje za účelovú obranu. Okrem toho poprela, že by úmyselne nerešpektovala rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a opakovane bránila otcovi v styku s maloletým J., nakoľko styk sa neuskutočnil len v prípade, keď bol maloletý J. chorý. Zdôraznila, že udalosti, ktoré uviedla v návrhu, boli opisované maloletým J., ktoré jej sám rozprával a kreslil, pričom niektoré boli zachytené aj v jednotlivých psychologických a lekárskejších správach, ktoré do konania doložila. Poukázala aj na ďalšiu skutočnosť, ktorou práve otec vystavil maloletého J. psychickému tlaku, chaosu, traume a napätiu a to tým, že jej bolo ublížené na zdraví a to pred očami maloletého J., za čo bol otec právoplatne odsúdený. Tvrdenie otca o návšteve veľkého počtu psychológov považovala za nehorázny výmysel a za drzosť zo strany otca, ako aj osočovanie osoby psychologičky PhDr. J. G. že jej vyrába zaujímavé správy a posudky ako na bežiacom páse. Čo sa týkalo psychologičky L. J. F., tú navštívili spolu s otcom a to len jedenkrát. MUDr. I. B. a MUDr. T. F. s maloletým J., ako ani sama nikdy nenavštívila, teda otec uviedol nepravdivé informácie. Čo sa týkalo znaleckého posudku č. 15/2013 znalca doc. PhDr. Ivana Szaba, CSc. zo dňa 21. 12. 2013, mala za to, že otec samozrejme poukázal len na negatíva, pričom neuviedol ďalšie skutočnosti, ktoré boli v ňom zaznamenané a to, že maloletý J. má výrazný dištanc, odstup od otca. Súčasne poukázala aj na svedeckú výpoveď PhDr. J. G., ako aj výpoveď maloletého J. zaznamenanú vo veci vedenej na OR PZ Nové Zámky, ČVS: ORP-18/1-VYS-NZ-2014 a dodala, že o obsahu znaleckého posudku nemá vedomosť. Za nehorázne považovala ďalšie obvinenie a to, že to robí úmyselne, aby sa maloletému J. zhoršil zdravotný stav. Toto obvinenie razantne odmietla. Pokiaľ išlo o záznam kolízneho opatrovníka, k tomu sa už vyjadrila v sťažnosti zo dňa 04. 09. 2014 v trestnej veci vedenej na OR PZ Nové Zámky, ČVS: ORP-18/1-VYS-NZ-2014 s tým, že nepredpokladala, že k hodnovernosti výpovede maloletého J. možno vytvoriť hodnoverný záver z pozorovania kolíznej opatrovníčky v trvaní troch hodín. Záverom dodala, že skutočnosť, že sa otec dobrovoľne zúčastnil vyšetrovania na tzv. detektore lži a doložil správu z polygrafického vyšetrovania, nebol zákonný relevantný dôkaz o tom, že k zážitkom s otcom nedochádzalo, a preto žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 OSP potvrdil.

Otec v priebehu odvolacieho konania doložil vyjadrenie, podľa ktorého vyšetrovanie vo veci vedenej na OR PZ Nové Zámky, ČVS: ORP-18/1-VYS-NZ-2014 bolo meritórne rozhodnuté tak, že trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že sa nestal skutok, ktorý tvorí podklad napadnutého a prejednávaneho predbežného opatrenia.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa zákazu styku, podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 21. 01. 2015 sa matka domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým žiadala zakázať styk otca s maloletým J. W., nar. XX. XX. XXXX až do rozhodnutia vo veci samej. Svoj návrh odôvodnila zážitkami maloletého J. u otca, ktoré hodnotila za zvrhlé, nechutné a nemorálne, vykazujúce protiprávne konanie. Okrem toho poukázala na správy o kontrolnom psychiatrickom vyšetrení, ako aj na správu zo psychologičkej starostlivosti PhDr. J. G.. Mala za to, že správanie otca, opísané maloletým J., voči nemu predstavuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na fyzickom, psychickom zdraví maloletého J., ako aj v oblasti osobnostného a morálneho vývoja dieťaťa.

Otec sa návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 03. 02. 2015, domáhal úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a žiadal, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/124/2013-117 zo dňa 10. 09. 2014 v časti úpravy styku otca s maloletým J. W., nar. XX. XX. XXXX tak, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom každý párný týždeň v roku v čase od 9.00 hod. soboty do 17.00 hod. nedele a každý rok počas letných prázdnin od 01. 08. od 9.30 hod. do 20. 08. do 17.00 hod. s tým, že otec je oprávnený si maloleté dieťa v určený čas prevziať a po ukončení

stretnutia je povinný maloleté dieťa odovzdať matke, ktorá je povinná maloleté dieťa na styk pripraviť a v určený čas ho odovzdať otcovi. Predmetný návrh bol vedený pod sp. zn. 7P/30/2015.

Podaním zo dňa 06. 02. 2015 matka doplnila svoj návrh na začatie konania tak, že žiadala vo veci samej vydať rozsudok, ktorým súd zmení rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. 09. 2014 č. k. 7P/124/2013-117 v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom J. W., nar. XX. XX. XXXX tak, že otcovi sa styk s maloletým J. W., nar. XX. XX. XXXX zakazuje.

Následne súd prvého stupňa si vyžiadal správu od kolízneho opatrovníka, ako aj nariadil pojednávanie a napadnutým uznesením rozhodol tak, že predbežným opatrením zakázal styk otca s maloletým J. W., nar. XX. XX. XXXX až do rozhodnutia vo veci samej a ďalším výrokom spojil na spoločné konanie vec vedenú pod sp. zn. 12P/6/2015 s vecou vedenou pod sp. zn. 7P/30/2015, ktoré budú naďalej vedené pod sp. zn. 12P/6/2015.

Účelom občianskeho súdneho konania je zabezpečiť ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov nielen spravodlivú (§ 1 OSP), ale tiež účinnú a rýchlu (§ 6 OSP). Občiansky súdny poriadok vychádza z toho, že pre dosiahnutie tohto účelu nestačí vždy vyčkávať až do právoplatnosti rozhodnutia vydaného v konaní začatom podľa jeho tretej časti. Pomery účastníkov totiž neraz vyžadujú prijatie účinných dočasných opatrení, ktoré majú len prechodný charakter. Takými opatreniami sú aj predbežné opatrenia.

Podľa § 102 ods. 1 OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Predbežné opatrenia sú predbežnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť (aj) pred začatím konania. Ich predbežnosť spočíva tiež v tom, že sa nimi neprejudikujú práva účastníkov, ani tretích osôb. Predbežné opatrenie možno nariadiť v každej veci, o ktorej sa môže konať v občianskom súdnom konaní, teda aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Nariadenie predbežného opatrenia nie je možné vtedy, ak sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie. Pri predbežnom opatrení, predpokladom ktorého je potreba urýchlenej dočasnej úpravy pomerov účastníkov, sa súd spravidla nevyhne tomu, že ním nariaďované predbežné opatrenie bude mať - hoci aj len dočasne - zhruba rovnaký obsah, ako rozhodnutie vo veci samej; nesmie však nariadiť také predbežné opatrenie (predbežné opatrenie takého obsahu), ktorým by znemožňoval alebo mimoriadne sťažoval obnovenie pôvodného stavu.

Nariadenie predbežného opatrenia má dočasný charakter. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. OSP). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Keďže sa procesné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia iba osvedčujú, a to spravidla listinami, nie je súd pred rozhodnutím o predbežnom opatrení povinný vytvoriť účastníkom konania procesnú možnosť vyjadriť sa k obsahu listín, z ktorých vyvodzuje závery o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia.

Dôkazná povinnosť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva výlučne na navrhovateľovi, pričom unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie svojho nároku. V konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 OSP) a predovšetkým v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, súd na základe

vlastných zistení starostlivo uváži, či záver o splnení všetkých zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia sa opiera o bezpečné skutkové zistenia.

Podľa § 219 odsek 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008), ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

V preskúmvanej veci ide o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 OSP, t. j. po začatí konania o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj v konaní začatom na návrh otca o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré boli napadnutým uznesením spojené na spoločné konanie.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že za daného stavu je potrebné v prvom rade ochrániť záujem maloletého dieťaťa a pri nariadení predbežného opatrenia (zákaze styku otca s maloletým dieťaťom) je potrebné rozhodnúť so zreteľom na matkou osvedčené obavy (nie reálne zistenia), že styk s otcom pôsobí na dieťa nepriaznivo, nakoľko bolo vyjadrené podozrenie zo sexuálneho zneužívania. Okrem toho odvolací súd s poukazom na námietky otca, uvedené v odvolaní, rovnako ako súd prvého stupňa mal za to, že v záujme ochrany dieťaťa je nevyhnutné až do objasnenia všetkých skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, zakázať styk otca s maloletým dieťaťom s tým, že až po vykonanom dokazovaní bude možné ustáliť, či návrh matky na navrhovaný zákaz styku je opodstatnený, resp. neopodstatnený, prípadne, či je daná potreba na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. V tomto štádiu konania súd prvého stupňa správne zastal názor, že vzťahy medzi rodičmi sú zlé, vzájomne spolu nekomunikujú, podávajú voči sebe trestné oznámenia, a preto neprichádzala do úvahy ani možnosť predbežným opatrením zmeniť úpravu styku otca s maloletým dieťaťom tak, aby sa uskutočňoval v prítomnosti matky. Rovnako za danej situácie nebolo možné predbežným opatrením zmeniť úpravu styku otca s maloletým dieťaťom ani tak, aby sa uskutočňoval v prítomnosti pracovníčok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, tak ako to navrhol otec v podanom odvolaní. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný charakter. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci, a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. OSP). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia, čo v danom prípade bol v prvom rade záujem maloletého dieťaťa a jeho ochrana. S poukazom na uvedené odvolací súd bol toho názoru, že súd prvého stupňa správne rozhodol o nariadení predbežného opatrenia aj bez toho, aby sa riadne oboznámil s vyšetrovacím spisom a so znaleckým posudkom v ňom vypracovaným, pretože takýto procesný postup súdu prvého stupňa zodpovedá ustanoveniam zákona, ako aj povahe konania pri rozhodovaní o predbežnom opatrení. Za danej situácie odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že sú tu splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa zákazu styku, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.